

Preek over Kolossenzen 2:6-7

- Schildwolde, 1 juni 2014
- Kees van Dusseldorp
- openbare geloofsbelijdenis – 10 personen

Liturgie:

Votum en groet

Opw.640

Gebed

Lezen: Kol.2:1-15

Joh.15:1-7

Ps.141:1,2,3

Preek: Kol.2:6-7

Ps.86:4,5

Openbare geloofsbelijdenis

Opw.710:2

Belijdenisgeschenken

Geloofsbelijdenis Gz.123 (zittend)

Gebed

Gz.163 (beurtzang)

Mededeling receptie

Collecte

Gz.141

Zegen

Gemeente, jongelui,

**** belijdenis doen is een uniek moment ****

Daar zitten jullie nu. En straks komen jullie hier op het podium, om je ja-woord uit te spreken. Dat is een feestelijk moment voor de gemeente. Het is een bijzonder moment voor jullie. Openbaar belijdenis doen van je geloof. Dat hoort thuis in het rijtje unieke momenten: Je doet het maar één keer in je leven. Het gaat over het hart van je leven. En je spreekt iets uit voor heel je leven. Een uniek moment.

Gaat het om het moment? Is je ja-woord het moment waarop het gebeurt? Jullie zeiden: 'Nee, het zit hem niet in het moment. Ik heb de beslissing voor de Heer al veel eerder gemaakt. Toen ik koos voor belijdeniscatechisatie. Of veel eerder, omdat ik al heel lang weet dat ik graag bij de Heer wil horen. Mijn ja-woord straks bevestigt wat al langer in mijn hart leeft.' En toch heeft ook het moment straks betekenis. Daarin wordt je keuze duidelijk voor jezelf, voor de gemeente, voor de wereld en voor God. Je spreekt uit dat je bij Jezus Christus wilt horen en als christen wilt leven. Zo'n ja-woord heeft gewicht.

De wereld kijkt verbaasd. Hoe kunnen jonge mensen warm lopen voor religieuze zaken? Op die leeftijd houden jongeren zich toch met andere dingen bezig? Vrienden, uitgaan, de wereld ontdekken? 'Ach', zegt de een, 'dat is de opvoeding. Ze denken dat het zo hoort, iedereen doet het zo in hun kerk.' 'Ja', zegt een ander, 'ze kennen het leven en de wereld nog niet. Het idealisme van de jeugd. Later waait het misschien wel over. Het kan geen kwaad.' 'Nou,' zegt een ander, 'zo krijgen we er toch geen nieuwe fundamentalisten bij? Het zijn wel van die gereformeerden. Laten we hopen, dat ze niet te radicaal zijn.'

Ik weet van ieder van jullie dat je zelfstandig en overtuigd hier bent. Dat je daarmee ook uitsprekt dat de Heer Jezus Christus belangrijker voor je is dan wie of wat ook. Daarom is dit ook een moment met gevolgen. Welke gevolgen? Daarover schrijft Paulus. Laten we luisteren, wie we ook zijn en hoe we hier ook zitten.

**** persoonlijke aanvaarding als conclusie ****

De opmerkingen van de apostel staan op een scharnierpunt in zijn brief. 'Volg de weg van Christus Jezus, nu u hem als uw Heer hebt aanvaard.' Wie A zegt – of ja zegt – moet ook B zeggen. De verbinding met belijdenis-doen is niet moeilijk te leggen. Jullie hebben de catechisaties afgerond en staan op de drempel van de volgende fase. 'Nu u Christus Jezus als uw Heer hebt aanvaard.' Mag dat een goede samenvatting zijn van belijdenis doen? Het is een kernomschrijving van geloof. Het is doel van al het geloofsonderwijs dat gegeven wordt aan jongeren. Thuis, op school, in de kerk. Het is de basis waarop we bij de gemeente horen. Het is het centrum van geloof. Christus Jezus aanvaarden als je Heer.

'Aanvaarding in overleg'. Die uitdrukking kom je wel eens tegen in advertentie van een huis wat te koop staat. Het betekent, dat er nog over gesproken moet worden, op welk tijdstip je het huis kunt betrekken. Bij elke 'aanvaarding' zijn twee partijen betrokken. Iemand die iets 'aanbiedt', en iemand die iets 'aanneemt'. Bij het aanvaarden van Christus Jezus zijn die twee kanten ook aan de orde. Hij is je aangeboden als de Heer en jij hebt Hem aangenomen als jouw Heer.

Dat heeft een persoonlijke kant. Christus Jezus is mijn Heer. Hem, die alle macht heeft, hem wil ik dienen. Ik wil bij hem horen, omdat bij Hem verlossing is. Dat is de kant van het 'aannemen'. Maar er zit nog een andere kant aan, die van het 'aanbieden'. Jezus Christus is je aangeboden. Je hebt aangepakt wat je gegeven werd en aangenomen wat je gezegd is. Daarmee komen alle mensen en organisaties in beeld, die je hebben verteld van Jezus, die je hebben laten zien wie de Heer is, die je wijsheid, troost, bevrijding en hulp van de Heer Jezus hebben doorgegeven. Je ouders, je vrienden, je leraren, je ouderling of predikant, een boek of gesprek, school of kerk. Daarom is er bij hen en bij heel de gemeente grote blijdschap. Aanvaarden is aanbieden en aannemen. En heb je Hem aangenomen heeft, dan ga je Hem ook weer aanbieden aan anderen. Zo gaat het verder.

'Nu u Christus Jezus als uw Heer aanvaard hebt,' schrijft de apostel. Hij schrijft het als een conclusie. Hij daar niet onzeker over, als iets wat een mens nooit zou kunnen zeggen. Hij constateert het met blijdschap. Kennelijk mag je dat op een gegeven moment zeggen: Jullie hebben Hem aanvaard. Jullie vertrouwen je toe aan wat Hij heeft gezegd en gedaan. Jullie erkennen Hem als je Heer. Hoeveel er ook nog gebeuren moet. Hoeveel je ook nog leren moet. Hoezeer je je ook afhankelijk weet van zijn Geest. Je neemt je verantwoordelijkheid. Je keuze ligt vast. Je hebt Christus Jezus als je Heer aanvaard.

**** wandel dan in Hem! ****

Volg dan de weg van Christus Jezus! Dat is de opdracht die daarop volgt. De opdracht voor jullie. De opdracht voor iedereen. Een opdracht, die tegelijk een uitnodiging is. Letterlijk staat er: wandel in Jezus Christus. Dat woord verdient enige aandacht.

Bij wandelen denk ik aan het Slochterbos. Daar wandelen vaak mensen. Soms alleen, maar meestal met een ander. Met je vriend of vriendin, of met je vader of moeder. Wat dacht je van wandelen met de Ander met een hoofdletter? Je leven als een wandeling met Jezus Christus. Misschien zou je je eigen leven geen wandeling willen noemen. En is jouw wereld niet echt een prachtig park. Maar toch is het christenleven ook een wandelen met Jezus. 'Ik ben bij je. Ik ken je. Pak Mij bij de hand.' Soms kijk je even opzij: Hij is er ook, gelukkig, heel dichtbij. Wandelen met Christus Jezus.

Bij wandelen hoort een stuk rust. Geen rennen, vliegen en draven. Je komt tot rust en krijgt nieuwe energie. De vermoeidheid valt van je af. Wandelen in Hem, betekent leven in zijn genade. Je ontspant. Het onrustige moeten verdwijnt. Er is geen haast en geen stress, de prestatiedruk is weg. Ik leef in Hem. Ik ben vrij in Hem. Ik ben gered door Hem. Daarom kan ik genieten. Durf ik om me heen kijken en ontdek ik de bloemen van zijn genade, zie ik de vlinders van zijn liefde, hoor ik de melodiën van zijn beloften.

Bij wandelen hoort een goede sfeer. Er is ruimte om te bespreken wat je bezighoudt. Mooie en moeilijke ervaringen uit je leven. Hij vraagt, en jij legt je hart open. Jij vraagt, en Hij geeft antwoord. Je krijgt meer inzicht. Het wordt je duidelijker. Je leert jezelf kennen. Dde mensen die je tegenkomt, die groet je. Je bent blij met ieder die ook door die ene poort de tuin is binnengekomen. Voor je het weet, praat je met wildvreemden over de meest persoonlijke dingen. Of zing je met onbekenden een mooi lied.

Bij wandelen hoort een duidelijk pad. Als je met een survival van A naar B moet is dat meestal geen wandeling. Maar bij een wandeling volg je de paden die er liggen. Sommige

paden brengen je niet verder. Ze brengen je buiten de tuin of lopen dood op een moeras. Gelukkig heb je Hem bij je, de gids. Hij kent elk paadje en elke boom. Hij wijst de goede weg en waarschuwt voor verkeerde paden. God om naar zijn aanwijzingen te luisteren!

Een opdracht die tegelijk een uitnodiging is. Ik houd het jullie en u allen voor. Het is de kern van de preek vanmiddag. Volg de weg van Christus Jezus, nu u hem als uw Heer hebt aanvaard! Wandelen met Jezus is geen straf, maar een heerlijk leven.

**** concentreer je op de Heer Jezus Christus ****

Het wordt tijd om concreter te worden. Dat heeft het gaan van de weg van Christus Jezus te maken met je leven in deze wereld? Het begint bij je concentratie op de Heer Jezus Christus. Zet Hem in het centrum van je leven.

De apostel gebruikt mooie beelden. Blijf in Hem geworteld. En in Hem gegrondvest. Het ene komt uit de natuur, het andere uit de bouw. Beide beelden geven de concentratie aan op Jezus Christus. Beide beelden geven ook aan dat er nog iets volgt op het aanvaarden van Jezus Christus.

Blijf in Jezus geworteld. Ik heb mij laten vertellen, dat het wortelstelsel van een boom ongeveer net zo breed is als de takkenstelsel. Als een boom groeit, gebeurt dat dus niet alleen bovenin, maar ook onder de grond. Steeds meer in Hem verworteld raken. Dat betekent: steeds meer één worden met Hem. Steeds meer je afhankelijkheid van Hem erkennen. En dat betekent ook: steeds meer leren, dat je het van zijn genade moet hebben. Omdat je niet alleen een zwak mens bent, maar ook beseft dat je een zondig mens bent. Omdat je niet alleen een mens bent met beperkte mogelijkheden, maar zelfs je kwade natuur gaat inzien. Steeds bewuster leer je het gebed bidden, dat in de Oude Kerk bekend stond als het 'Jezusgebed': 'Heer Jezus Christus, Zoon van God, ontferm u over mij.' Steeds indringender vier je het avondmaal. Je raakt steeds meer geworteld in Christus. En daarmee groeit je takkenstelsel. En groeit je vruchtbaarheid.

Blijf in Christus gegrondvest. Beseft dat je leven niet in je eigen handen ligt, maar in die van je Heer. Hij heeft zich verbonden aan je verleden, je heden en je toekomst. In zijn kruis ligt jouw vrede. In zijn offer ligt jouw vrijheid, in zijn Geest ligt jouw vreugde. En hoe hechter het fundament, hoe hoger het gebouw dat er op rust. Je leven wordt opgebouwd op Christus. En dan kan het tegen een stootje. Stort het niet in als de storm opsteekt.

Blijf in Jezus geworteld en gegrondvest. Laat je door de Heilige Geest steeds weer richten op Jezus Christus. Oriënteer je op Hem: In Hem krijgt je leven diepgang en kracht!

**** geloof in beweging ****

Jullie doen straks belijdenis van je geloof. Het geloof dat de Heer in je leven geeft. Het geloof waar je zelf ook voor staat. Volwassen gelovigen. Met liefde verbonden aan Jezus Christus. Maar zulk geloof is geen bezit. Waar geloof is levend geloof, geloof in beweging.

De apostel gebruikt daarvoor opnieuw twee woorden. 'Houd vast aan uw geloof' en 'wees vervuld van dankbaarheid'. Het ene toont het vasthoudende, het conservatieve.

Het andere ziet op de ontwikkeling, het progressieve. In het geloof zit iets om veilig te bewaren. In het geloof zit ook iets om met lef te gebruiken. Zo ziet het leven er voor jullie uit, als je de weg volgt van Jezus Christus. Geloof houd je in beweging.

Sommige christenen zijn behoudend. Daarmee bedoelen we meestal, dat ze vasthouden aan visie's en patronen van vroeger. Dat ze niet gemakkelijk iets nieuws zullen proberen en de risico's van veranderingen scherp zien. Sommige christenen zijn vooruitstrevend. Dan denken we meestal aan mensen zich weinig aantrekken van hoe het altijd is geweest en graag nieuwe uitdagingen aangaan. Zulke verschillen zijn er tussen allerlei kerken. Zulke verschillen zijn er binnen de kerk. Zelfs binnen jullie groep, zoals we konden merken bij de voorbereidingen van deze dienst.

Om de weg van Christus te volgen heb je allebei nodig. Het conservatieve: houd vast aan het geloof dat je geleerd is. Wees blij met de mensen en de traditie waarin je Jezus Christus hebt leren kennen. Maar blij vooral vasthouden aan je Heer. Er kan in je leven veel gebeuren. Teleurstellingen, problemen, twijfels. Niemand kan dat nu nog overzien. Maar houd vast aan wat je geleerd is. Blijf verbonden aan de Heer, die zich aan je verbonden heeft.

Behalve het conservatieve heeft het geloof ook iets progressiefs: wees vervuld van dankbaarheid. Dankbaarheid is een drive in je leven. Het blijkt in je omgang met God, in je leven voor God, in je lofprijzing van God. Dankbaarheid is creatief en zoekt altijd naar nieuwe vormen. Die twee dingen geef ik jullie mee als handgrepen voor je geloof. Volg de weg van Christus Jezus. Hou vast aan wat je geleerd is en streef naar overvloedige dankbaarheid. En of de een dan wat behoudender is en de ander wat vooruitstrevender is dan niet van belang. Je blijft met Christus in beweging.

**** je hebt alles in Christus ****

Volg de weg van Christus Jezus. Dat is de opdracht en de uitnodiging aan jullie vanmiddag. Het is de roeping en de uitdaging voor iedereen. Volg de weg van Christus Jezus. Dat doe je door je op Hem te concentreren, zodat de verworteling van je leven groeit en er een hecht fundament ontstaat. Volg de weg van Christus Jezus. Dat betekent ook dat je in beweging blijft. Omdat je vasthoudt aan wat je hebt en tegelijk je laat leiden door je dankbaarheid.

Voor Paulus staat deze oproep in het kader van overleven. Ja, zo belangrijk vind hij het dat mensen de weg van Christus Jezus volgen. Dat geeft het gewicht aan van zijn woorden. Het gewicht ook van belijdenis doen. Het gaat om een zaak van leven of dood. En je verbondenheid aan Jezus Christus maakt daarin het verschil.

Volg de weg van Jezus Christus. Niet alleen omdat het je aanspreekt, of omdat het zo hoort, maar om te overleven in deze wereld. De apostel heeft prima in de gaten wat er op een christen kan afkomen. En dan bedoelt hij niet mooie en moeilijke gebeurtenissen die je meemaakt, maar allerlei verhalen, ideeën en theoriën. Je raakt er zomaar door geboeid, figuurlijk en letterlijk. Het klinkt prachtig, als iemand je voorspiegelt dat je vrijheid veel groter is, als je niet vast blijft zitten aan je traditie, je geloof of je kerk. Het sluit aan bij je eigen gevoelens, als je iemand hoort zeggen dat ieder zijn of haar eigen waarheid heeft, maar dat je er natuurlijk geen oordeel over kunt geven. Je weet je aangespro-

ken als je gezegd wordt: luister naar jezelf, je moet doen, waar je je goed bij voelt. Het klinkt logisch, als iemand zegt: het Woord van God is niet genoeg, je hebt aanvullende wijsheid nodig. Ook op jullie komt veel af. De meesten zijn bezig met een studie of beroepsopleiding. Anderen werken al. Overal hoor je verhalen en meningen. Godsdiensten zijn er soorten en maten. En veel mensen geloven in zichzelf.

Paulus is duidelijk: Het zijn misleidende en holle woorden. Ze brengen je op de weg naar de dood. Volg de weg van Jezus Christus, dan wordt je vervuld met de volheid van God. Wie bij Jezus Christus hoort, heeft het leven gekregen. Je bent immers met Hem gestorven aan alles wat je aanklaagt en bedreigt. Dat Paulus verwijst naar de doop, treft vandaag in het bijzonder. Belijdenis doen heeft alles met de doop te maken. De doop krijgt in je leven een andere klank. Niet alleen als garantie van Gods beloften. Nu je ook zelf je ja-woord laat horen, wordt de doop ook tot garantie van de band aan de Heer Jezus. Je hebt alles in Hem ontvangen, wat wil je nog meer? Ga die weg, dan wordt je leven vruchtbaar voor God. Dan krijgt je leven koers en stabiliteit. De weg van Jezus Christus is de weg van het leven.

**

Volg de weg van Christus Jezus! Dat woord wil ik jullie meegeven. Als opdracht, als uitnodiging, als uitdaging, als roeping. Gemakkelijk te onthouden, volgens mij. En fundamenteel voor je leven. Volg de weg van Christus Jezus! Die oproep doe ik u allen.

Hoe mooi is het wandelen in Jezus Christus! Altijd en overal aan hem verbonden. Zodat je leven diepgang krijgt, in beweging blijft en toekomst houdt.

Volg de weg van Christus Jezus, nu u hem als uw Heer hebt aanvaard.

Amen